

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735993919072/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

selv et Par Seler. Moder, min egen søde Moder, hvor var Du dog god mod mig!“

Haralds Arbejde bringer ham til at opholde sig kortere eller længere Tider i de forskellige smaa Byer nær Grænserne af Washington og Oregon. Snart pløjer han med sine Mænd og Heste „en Masse af Land“ for Privatfolk, snart har han en Kontrakt paa samme eller lignende Art Arbejde for Regeringen, men har dog foreløbig stadig „hjemme i sin By fra 1906,“ hvor — iflg. Brev af 20. Juni 1910 — alt gaar godt, og „Grævling“'s Fader, Purcell, „maiker 14 Køer og vil i Aar have en stor Høhøst paa min Plads og noget, som han har rentet.“ Harald har imidlertid købt „et lille Hus og Have“ paa en anden lille Plads og renter det ud for 5 Dl. om Maaneden. Hvis jeg kan finde en Mand, som har Penge paa rede Haand, saa sælger jeg her, og saa rejser Purcells og jeg alle derover, men det véd jeg dog ikke om bliver til noget. Nu har jeg jo været ved dem af og til siden 1894 første Gang, jeg har endnu ikke haft et uklart Ord med nogen i Familien. Grævling, den ældste af Sønnenne, er med Undtagelse af Dig, min egen velsignede Moder, den bedste Ven, jeg nogen Sinde har haft. Han er omtrent den eneste af Børnene, som viser Indianerblodet. Hans Moder lidede mig saa godt som sine egne Børn og var altid som en Moder til mig. Velsignet være hendes Minde, hun var en god Kone! Hun lavede Vanter og Strømper for mig og havde, ligesom Du, altid en Taar Kaffe paa rede Haand for mig. Og tit har hun

sagt til mig, at jeg havde en god Moder i Danmark, hvilket jeg da altid vilde give hende Ret i. Vi savnede hende alle meget, da hun var død, især de smaa, af hvilke den yngste kun var 5 Aar gammel. Annie altsaa [*also, ogsaa*] savnede sin Moder meget. Hun har haft det haardt siden. Dog er det gaaet raskt fremad for dem. Purcell har en Del Penge i Banken, og hver af Børnene har Ret til Land paa Umatilla [*i Oregon*], som tilfalder dem i Aaret 1915, [*i Henhold til Overenskomst mellem Regeringen og de Indianerstammer, der oprindeligt ejede det paa-gældende Land*].“

Og nu aabenbarer Harald sin store Hemmelighed for Moderen: „Moder, jeg tror, jeg tænker paa at gifte mig med Annie. Kun en Ting holder mig tilbage, hun er 12 Aar yngre end jeg og for god for mig. Hun er en sund og forstandig Pige, klog og hæderlig. Altid har vi holdt meget af hinanden; kort sagt, jeg véd, hun elsker, ja, næsten forguder mig. For lang Tid holdt jeg det til mig selv, Du er den eneste, jeg nogen Sinde har omtalt det til, Du, min egen Moder! Nu bryder jeg mig ikke om, hvem véd det, jeg vil være en Mand, holde mit Hoved saa højt som nogen. Skæbnen bragte os sammen (Gud selv). Jeg bryder mig ikke om, om alle mine Søskende vender mig Ryggen paa Grund af det [*for Indianerblodets Skyld*], Du, min egen søde Moder, véd jeg med Bestemthed, vil aldrig gøre det. Alt tegner til, Moder, at vi ses ikke, før vi mødes, hvor Hovmod ikke kendes. Jeg har ikke altid danset paa Roser, har ligesom alle andre haft store Forskuf-